

Pentru un larg schimb
de experiență între
organizațiile U. T. M.
de la sate în vederea
atragerii tineretului
pe calea socialismului

Știința tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2684 4 PAGINI — 20 BANI Miercuri 25 decembrie 1957

Argumente convingătoare

Stau ceteodată și mă gândesc și
nu știu de ce îmi vine să ase-
mesez drumul acesta nou pe care
am pornit noi, țărani muncitori
la îndemnul partidului, cu un
învăzător.

Izvorul științei dintr-un vîrf de
munte și o apă de mîie la început,
doar cîteva șuvițe de apă cristal-
lină. O pornește pe drumuri și la
fiecare pas își sporște apele, se
unește cu alte izvoare și ajunge
un fluviu mare, puternic. Așa și
cu comuna noastră Comloșul
Mare. La început s-au unit în
gospodăria colectivă cîteva familii.
Apoi s-au alăturat și altele. Și pe
măsură ce s'apora aveau obște-
că, creștea și numărul membrilor
colectivității. În șase ani de muncă
gospodăria noastră s-a dezvoltat
neînchipuit de repede. Colectiv-
ității noastre dispun de o mare
suprafață de pămînt, de 80 de hecta-
re și jumătate, 137 de cai de muncă,
3 camioane la care în curînd se
vor mai adăuga încă două. Reco-
lectele noastre au întrecut de fi-
cară dată pe cele obținute de țăr-
anii muncitori cu gospodării in-
dividuale. În acest an, de exem-
plu, de pe suprafața de 300 hec-
tare însumate au pornit a se
recolta o producție medie la
hectar de aproape 4.500 kg. știu-
leji. Iar de pe 92 hectare, cu stu-
dii de zahăr am obținut o pro-
ducție medie de 26.000 kg.

Dezvoltarea averii obștești și
creșterea conținutului a producției s-a
refrînt și asupra nivelului de
viață al colectivității. Anul acesta
utemistul Nistor Pasca a făcut
împreună cu soția sa 300 de zile-
muncă. Pentru munca depusă în
gospodărie, lui i s-au cîntărit 900
kg. grâu, 2.100 kg. porumb, 60
kg. zahăr, 750 kg. cartofi, 60
litri vin, 9.000 lei etc. Aceste
sunt argumentele cele
mai convingătoare în munca de
atragerii în gospodăria colectivă a
cît mai multor cîștăși. Utemistii
și tinerii colectivității au satisfăcut
dorința tinerilor sătești cu gospo-
dării individuale, exploatînd-le pe
baza multor lanțe culșe din gos-
podăria noastră, în ce conștii su-
perioritatea muncii colective.

Mulți țărani s-au convins și au
înaintat cerere pentru gospodăria
colectivă. Alții s-au înscris în in-
tovăriașirea agricolă. Organizația
U.T.M. din gospodăria colectivă
i-a sprijinit cu mult interes și pe
aceștia. S-a creat astfel o întovă-
riașire agricolă, în care s-au în-
scris peste 90 de familii — în cea
mai mare parte tineri. Președinte
al acestei întovăriașiri a fost ales
unul dintre cei mai bariici gos-
podari din comună, Ciolac Ioan.
De ce a fost ales în conducerea
treburilor din întovăriașire acest
țărăn muncitor? Pentru că prin
bărbănia lui a câștigat stima și în-
crederea tuturor cîștășilor. De
aceia, atunci cînd Ioan Ciolac a
înaintat cererea pentru întovă-
rirea oamenilor a început să se
miște.

— Dacă s-a înscris Ciolac, în-
aintez și eu cerere.

Munca cultural-artistice desfășu-
rată de tineri, însuflețită de exem-

Deschiderea Pentru podoabele „Săptămîni teatrului“ bradului verde

Viața teatrală a Capitalei a
cunoscut marii seara un eveni-
ment deosebit: deschiderea „Săp-
tămîni teatrului“.

Nouă teatre din Capitală au
prezentat publicului piese din dra-
maturgia noastră contemporană.
Pe scena Teatrului Municipal
— sala Matei Millo — s-a pre-
zentat piesa scriitoarei Ana No-
vac „Cel fel de om ești tu?“.

Înainte de începerea specta-
culului, artiștii populari, Lucia
Sturza Bulandra, directoarea tea-
trului, vorbind despre semnifica-
ția „Săptămîni teatrului“ a su-
blinat dragostea și stăruința cu
care colectivul Teatrului Muni-
cipal a pregătit cele 8 piese din
dramaturgia originală pe care le
va prezenta în cadrul acestei săp-
tămîni.

Teatrul Armatei a prezentat în
(Continuarea în pag. 3-a)

Al doilea satelit artificial trece deasupra Bucureștilor

Observatorul Astronomic din
București anunță că potrivit
comunicărilor primite din partea
Consiliului Astronomic Sovietic —
cel de-al doilea satelit va trece
deasupra Bucureștilor în ziua de
25 decembrie la orele 18 și 36
minute la azimut 124 grade (nord
vest) și înălțime 28 grade deas-
upra orizontului.

(Agerpres)

A fost dat în exploatare laminorul de la Roman

Marți, în preajma aniversării
unui deceniu de la proclamarea
R. P. Romine, laminorul de fev-
ră dură de la Roman — cel
mai mare și mai modern agregat
de acest fel din sud-estul Euro-
pei — a fost dat în exploatare.
La festivitatea care a avut loc
cu acest prilej au luat parte tov.
ing. Gherasim Popa, vicepreșe-
dinte al Consiliului de Miniștri,
ministrul Industriei Grele, ing.
Carol Loncear, adjunct al mi-
nistriului Industriei Grele, repre-
zentanți ai comitetului regional
și comitetului raional P.M.R.,
precum și ai organizațiilor de
masă din regiune, constructorii
laminorului, reprezentanți ai un-
or întreprinderi industriale din
regiune și din țară și numeroși
oameni ai muncii.

Mitingul a fost deschis de tov.
Constantin Ciobanu, președintele
comitetului de întreprindere al
întreprinderii de construcții si-
derurgice industriale și de mon-
taj.

A luat apoi cuvîntul ing. Popa
Gherasim, ministrul Industriei
Grelé, care a spus: „Din însă-
cîrarea Comitetului Central al
P.M.R. și personal a tov. Gh.

TINERETEA cinematografiei și a CINEAȘTILOR NOȘTRI

Un reporter al ziarului nostru
a adresat tov. Petre Luscalov, re-
dactor șef al redacției de scenar-
rii, Studioul cinematografic „Buc-
urești“, rugămîntea de a relata
cîțitorilor cîteva păreri în legătură
cu dezvoltarea cinematografeii ro-
minești în ultimii ani. Să relatăm
convoorbirea.

— Ce ne puteți aminti despre
cinematografia rominească dinain-
te de 23 August 1944?

— La întrebarea dv. o să vă dau
un răspuns puțin cam paradoxal.
Înainte de 23 August 1944 s-au
produs la noi multe filme artisti-
ce, dar nu a existat o cinemato-
grafie rominească.

Începînd cu filmul românesc
„Figănușu din Iotoc“ (1923)
după o năvelă de Radu Rosetti,
trezînd prin seria de filme a lui
Jean Mihail, printre care „Prima
dragoste“ după un scenariu de
N. D. Cocen (1924), „Trenul fan-
tomă“ (1934), cu dialogurile ro-
mate lucrata de V. Eftimiu, a lui
I. Șchișon din care cităm „Năbă-
dăile Cleopatrei“ și terminînd cu
filmela lui Jean Georgescu, prin-
tra care cunoscuta lui „Noaptea
furnoasă“ (1940), s-au realizat în
țara noastră aproximativ zece
filme de lung și scurt metraj. De-
sigur, în marea lor majoritate a-
ceste filme, cu excepția celor a-
mintite mai sus, au avut o valoare
artistică extrem de discutabilă,
multe din ele fiind realizate de
regizori străini, cu vocație dubio-
să.

— Pe calitatea slabă a filmelor
se sprijină afirmația dv. că n-a
existat o cinematografie rominească
înainte de 23 August?

— Nu. Nu acesta este fondul
problemei. Noțiunea modernă de
cinematografie este strîns legată de
existența unor „uzină mari“ de fi-
lme, ceea ce denumim noi în mod
obișnuit studiouri și în care sînt
concentrate puternice mijloace teh-
nice, artistice și financiare. Con-
centrînd un mare număr de talente
cinematografice, această „uzină“ a-
sigură creșterea ritmică și continuă
a producției de filme și, ceea ce
este mai important, face ca expe-
riențele artistice izolate dinlăun-
trul ei să nu se piardă, ci să se de-
văluie laturii ale unei experiențe
colective — acționînd în direcția
perfecționării și ridicării nivelului
general al producției în ansamblu.
Ori ceea ce caracterizează produ-
ția de filme rominești dinainte de
23 August este caracterul ei „me-
teșugăresc“.

— Cum apreciați dezvoltarea
filmului românesc după 23 Au-
gust?

— În primul rînd vă rog să
refinezi ideea că abia după 23 Au-
gust s-a născut cinematografia ro-
minească în înțelesul modern al
cuvîntului, prin apariția celei mai
mari uzine de filme din sud-estul
Europei, construită la Buștea de
regimul nostru.

De la primele filme rominești
de după 23 August 1944, ca „Ră-
sună valea“, „In sat la noi“, „Via-
ța învinge“ și altele, și care nu
mai prezintă decît un interes
bibliofilmic, și pînă la filmele
care le producem astăzi, ca „E-
rupția“, „Cînd se ridică ceața“,
„Dincolo de brazi“ etc., cinemato-
grafia noastră a cunoscut o dia-
gramă de dezvoltare net ascenden-
tă, dar extrem de febrilă și sinuo-
să.

Tov. Gheorghe Ungurasu, se-
cretar al comitetului regional
(Continuarea în pag. 3-a)

DUHURI necurate

Dacă în viața noastră cea
de toate zilele mortul ramine
mort și credința că sufletul
decedatului dă țiroace la
ferestre și o simplă superștie,
se pare că în materie de
politică duhurile se învîr în
numai în preajma locului de
băștină, ci și pe alte meleag-
uri. De aproape un deceniu
asistăm la o seamă de simpto-
me și semne care arată
că pe ici pe colo răbunțete
spiritul fãscismului.

Cînd tatăl prafului de puș-
că german Krupp, stătea pe
după grații, duhul purcat
al hitlerismului s-a strecu-
rat lipti. I-a deschis zăvo-
rului temniței și apoi i-a pur-
tat — și-l poartă și azi —
în cîrcă prin lume.

După înfrîngerea mașinii
de război hitleriste, virșii
militariste, ședeau care la
umbra închisorilor, care cu
nasul în pămînt. Duhul ne-
curat al fãscismului i-a gî-
dit pe sub mustați, a tăiat

GALAȚI — nou centru universitar

1.200 studenți în-
tră zilnic pe poar-
ta Institutului Po-
littehnic din Galați.
1.200 de viitori in-
ginieri, specialiști
în exploatarea ma-
șinilor și porturilor,
în construcția de
nave și instalații
de bord, în mașini
și utilaje pentru

Industria alimen-
tară.

Pentru ei sînt
puse la dispoziție
zeci de laboratoa-
re, de săli, de că-
mine și cantine.
Grîja pentru cei ce
se pregătesc să de-
vină tehnicieni de
nădejde ai econo-

miei noastre națio-
nale crește în fi-
cară zi. Iată un
vis care a prins
viață în anii pu-
terii populare.

Fotografia noas-
tră, reprezentă fa-
jada Institutului
Politehnic din Ga-
lați.

căușele ca o modernă larbă
a fiarelor, a făcut vînt în
arena publică generalilor și
feldmaresalilor. I-a dus pe
Speidel la Paris să mai uc-
dă odată pe ucșii din re-
zistență și-l inspiră pe
Strauss în discursurile sale
agresive.

Duhurile acestea fiind ima-
teriale trec și granița și ră-
sar, cînd și unde nu te gin-
dești, ca fantomele din caste-
lele scoțiene. Acum cîteva
zile zăreau anunțau că dcu
Jimenez, dictatorul Venezue-
lei, cuprins de pioșenie față
de așii fãscismului, a pus
pe piață monete cu chipul
gingașului Adolf Hitler. În-
fãțiva asta lăudabilă aparține
Băncii Italo-venezuelene din
Caracas. Și ca nu cumva să
i se urască lui Hitler să stea
de unul singur în efieie au
măi fost imprimăți și pe alte
monede a'le emisie, spre
lauda lui signor Jimenez, și
ca toată lumea să admire, și
chipurile lui Mussolini, Pétain
și Tojo. Aceasta ca să nu
lie vreo îndoaială că duhurile
necurate nu luat în posesie
trupurile muritoare ale tor
oameni politici și-l domină
bine. De altfel nu-i un secret
că o gramă de căpeteniei

AL. GIRNEAȚA
(Continuarea în pag. 4-a)

OLECȚIE TEMEINIC ÎNSUȘITĂ

Pe melagurile Aludului,
toamna se pregătea de duce.
Copaci erau odăduți de po-
doaba lor, ceați își statornicise
domiciliul și pe aici.

Închiptuți-vă un asemenea
peisaj într-o seară de toamnă
tirică...

„Clubul îmbrăcasse haină de
sîrbătoare. Pavașat, încălzit,
Freamăt tinerec. Cîntec, vesu-
lie, așa cum e dealul acoala
unde sînt mulți tineri. Printre
ei și cîțica vîrșnici. Sînt co-

munisti al căror sfat era pre-
tor mai ales acela la începerea
unui nou an de învățămînt po-
litic U.T.M.

Se face liniște. Propagandis-
tul Ioan Toma anunță începe-
rea activității cercului politic
U.T.M.

Prima lecție. Propagandistul
vorbește calm, convingător.

„Cauza partidului e și cauza
noastră, a tineretului. Luptăm
pentru înfăptuirea politicii par-
tidului cu forțele noastre tîne-
rești. Partidul ne
înceată să apăr-
văm ca lumina
ochilor hînuil
obștesc, bunul
nostru al tute-
ror...“

Preziden era în
tot. Acîntul cu
care ovraba pro-
pagandistul îi o-
trăgea pe toți.
Deodată... Ce se
întimplă?... Curs-
anții se ridică.
Pe usă năvălise
bădăca Gligor
Trîmbițaș, paz-
nicul gospodă-
riei.

ION ȘINCA corespondentul „Șcintei tineretului“ pentru re- giunea Bacău

— Foc... Foc... Arde pădure
Herța... Arde grajdul gos-
podăriei.

O clipă rămîna stupefați,
electrizați. O clipă numai. Apoi,
ca împinși de niște resor-
turi necăzute, fără să le spună
nimeni nimic, își gînesc toți pe
usă. În căruțe, pe cai, fugînd,
pornesc toți spre Herța. Sînt
aproape 3 kilometri pînă acolo.

— Fetele la găleți Băieții la
strînsul stîmbei... Cît ai clipi
din ochi începu bătălia cu flă-
cările. Zambori Vilma fugea
cu cele două găleți, ca și Gagy
Irma, Maria Bulbuc. Băieții
abia prădeau să arunce apa
peste foc. Șoferul Mariuș Bar-
abas se apropiase la cîțica me-
tri de țoa și de acolo îl îm-
proșca cu apă. Studentul pra-
ctician I. Anca de la Institutul
Agronomic din Cluj își arunca-
se haina, pulverul, își sufle-
case mincelea cămășii și-acum
se războia cu „dusmanul“.

Harnici și neobștii erau și
muncitorii Friedrich Wegend,
Pavel Pojar, ca și tractoristul
Bela Horoath.

Pe Martin Barabas îl dogorea

Actul de eroism al utemistilor de la G.A.S. Aiud

Nu cred să fi fost vreunul care
să fi simțit frigul de afară.
Geonocivul arăta ora 7 și cî-
teva minute.

Iată-l la locul incendiului.
Ce le-au căzut ochii? Din cele
gaște clăi gigantice de fin și
trifoi pentru hrana oțtelor
din gospodărie, două erau de
acum cuprinsă de flăcări. O
pălălaie uriașă se ridica spre
înaltul. Un fum gros, negru,
înțenea văzduhul.

La cîteva pași doar, era pă-

VIAȚĂ DE ORGANIZAȚIE

SĂ-I PREGĂTIM

cu grijă pe viitorii UTEMISTI

In fața conferinței orașenești U.T.M.-Brăila a fost pusă spre dezbateri întreaga muncă a celor peste 7.000 de utemiști. Darea de seamă amplă a comitetului orașenesc U.T.M. a constituit punctul de plecare. Dar din noianul de realizări, de fapte și de preocupări delegații la conferință s-au oprit în special asupra unei probleme: creșterea rindurilor organizației. Poate că nu întinșător.

In perioada care s-a scurs între cele două conferințe organizația orașenescă a crescut cu aproape 1.300 de utemiști, proveniți din rândurile tinerilor — muncitori în cea mai mare parte — cei mai buni elevi ai școlilor profesionale și medii, intelectuali etc. A existat din partea multor organizații de bază o grijă permanentă pentru apropierea tinerilor de U.T.M., pentru atragerea lor la realizarea marilor sarcini care stau în fața organizației. In acest sens se poate da ca exemplu organizația de la Fabrica de confecții-Brăila, care a crescut în aceeași perioadă cu aproape 150 de membri. Și organizația I.M.D., Șantierul 1. Mai, cooperativa „Arte Populare” se situează printre organizațiile care au înțeles că primirea tinerilor în U.T.M. este una din sarcinile lor permanente.

In orașul Brăila există peste 100 de organizații de bază U.T.M. Cu toate acestea în unele din organizațiile mari numărul celor primii în U.T.M. este extrem de redus. Un singur exemplu poate fi convingător. La uzinele metalurgice „Progresul”, uzină în care lucrează sute de tineri muncitori, au fost primii în rândurile U.T.M. în tot cursul anului acesta doar 76 de tineri. Aceasta este un aspect al problemei. Un alt aspect este acela că nu în toate organizațiile se primesc tineri în U.T.M. în mod permanent.

Care sînt cauzele acestei situații? De mai multă vreme în cadrul comitetului orașenesc problema largirii rindurilor organizației este privită în sine, neglegată de felul în care se rezolvă complexul de sarcini care stau în fața organizațiilor U.T.M. Membrii fostului birou aveau în plan ca odată, ori de două ori pe săptămână să se adune în ședințe de birou și să confirme noi utemiști. Dacă nu se aflau suficienți tineri o porneau prin organizațiile de bază și le „ajutau” să primească noi membri. Un asemenea ajutor a oferit, de pildă, tov. Dragomir, secretar al comitetului orașenesc, organizației de bază „Șineca”. Sezizat că aici s-au primit puțini tineri în U.T.M. a-a deplasat la fața locului și a

oprit pe primul tinar care l-a ieșit în cale:
— Tovarășe ești utemist?
— Nu — l-a răspuns acesta, puțin mirat.
— Și nu vrei să devii?
— Eu... știți... ba da, de ce nu?

A uitat să se intereseze însă de cînd era angajat tinarul respectiv. Acesta era în fabrică doar de 3 zile. Concepția aceasta greșită a primirii tinerilor în U.T.M. fără discernămint, în mod formal, superficial nu s-a localizat doar la membrii comitetului și biroului orașenesc ci a cuprins și pe unii activiști. În cuvintul său la conferință, tov. Dina Nicolae, activist al comitetului orașenesc a rătat foarte convins de altfel că „este nepermis ca de la angajarea unui tinar muncitor și pînă la primirea sa în U.T.M. să treacă 2-3 luni. Chiar dacă este analfabet — spunea el — îi citim Statutul la ureche și-l primim în

Pe marginea conferinței orașenești U.T.M. Brăila

U.T.M.". O asemenea concepție este profund dăunătoare și nu poate aduce decît un prost serviciu organizației.

A pune astfel problema largirii rindurilor organizației noastre constituie o grosănată denaturare a principiilor U.T.M. Uniunea Tineretului Muncitor este organizația revoluționară de masă, a tineretului. În rindurile sale pot intra tinerii muncitori, țărani muncitori, elevi, studenți și tineri intelectuali. Dar pentru a fi primiți în U.T.M. tinarul trebuie să fie cunoscut, să-și arate adevărata sa scopurile organizației, să militeze pentru împlinirea acestor scopuri. Cînd în U.T.M. membrii organizației de bază au datorită de a-l ajuta pe tinar să înțeleagă caracterul organizației, tradiția revoluționară pe care le ardează, idealul către care tinde? Pregătirea pentru a face din fiecare tinar un luptător activ pentru cauza construiii socialismului începe într-adevăr înainte de primirea sa în U.T.M. dar se adîncește, se aprofundează în toată perioada cît face parte din U.T.M. Acele organizații care primesc tineri în U.T.M. de-a valma, fără discernămint, își pot pierde din competitivitate, încercîndu-se cu un număr de membri inactivi, sovăiești, incapabili să înțeleagă și să lupte pentru împlinirea sarcinilor care le revin.

Conferința revigilă și arată clar acest lucru și în această a constat maturitatea ei. De asemenea merită relevat faptul că

delegații la conferință — spre deosebire de feul în care a muncit pînă acum comitetul orașenesc — n-au tratat problema largirii rindurilor organizației în mod izolat de munca generală a U.T.M., ci ca un rezultat al ansamblului activității organizațiilor de bază.

La F.C. „Brăila, odată cu crearea unei secții noi, pe la începutul anului s-a născut și o nouă organizație U.T.M. Organizația nr. 7 numără doar 17 utemiști. În secție lucrau însă un număr mare de tineri. Fiecare utemist a început să se intereseze de cegete de muncă, să-l invite la diferite acțiuni ale organizației, să-l cunoască. Dragomira Dobrea o cititoare pasionată. Cîtea însă la întîmplare, cei cădea în mină. Utemiștii au sfătuit-o să se înscrie la concursul „Iubii cartea”. Cînd a obținut însigna „Prieten al cărții” a cerut să fie primită în U.T.M. Și-a dat seama că în organizație va găsi un număr mare de prieteni, că alături de ei se va dezvolta mai ușor. Cînd Olteanu Alexandrina s-a angajat în fabrică, și-a coase așa cum învățase acasă. A fost repartizată să coase nasturi și să curețe produsele de apă. Vede în jur că celelalte fete cu noște meseria, dar ea se rememora, important era că la sfîrșitul lunii își încasa salariul. Utemiștii l-au arătat că și ea poate învăța o meserie. Pentru aceasta va trebui însă să depună eforturi în plus, adică în timpul liber să urmeze cursul de calificare. A acceptat și acum este o muncitoare calificată, frunțasă. Ea a cerut să fie primită în U.T.M. pentru că utemiștii s-au îngrijit de viitorul ei. În această organizație au fost primii în U.T.M. în anul acesta aproape 70 de tineri. Aci, lucrurile au mers firesc, niciunul din tinerii proaspăt utemiști nu se va încerca cînd își va răspunde de ce a intrat în U.T.M.

De la uzina „Progresul”? Inginerul utemist Teacă Mircea, delegatul la conferință din această organizație, arată că în uzina marea majoritate a tinerilor muncesc cu abnegație și entuziasm. Tineretul uzinei a avut inițiativa care au făcut de mult ocolul unor tregiri țări. Dar ce face tinerii după activitate de producție? Nu există o activitate culturală, susținută de la teatru, cinematograf, în excursii.

În cadrul conferinței delegații au discutat cu aprofundare în jurul activității educative. S-a arătat că, făruri de succese obținute în anumite lături ale muncii — rezultatele în producție, în rezoluțiile de înfrumusețare a orașului — foarte importante de altfel, membrii comitetului orașenesc nu s-au ocupat suficient de activitatea culturală, de distracțiile tineretului. In acest sens mi se pare semnificativ un amănunt. După terminarea primei părți a conferinței cineva a propus să se cînte un cîntec. A fost un moment penibil. Aproape nimeni nu știa să cînte. Cu multă greutate și-au adus aminte că știu să cînte termen de termen a noiiul baraj pentru captarea râului Sădurel. Prințul alfluat al Sadului și-a schimbat drumul totdeauna și-a schimbat drumul. Apele lui vin acum să completeze debitul hidrocentralului Sadu V pe care îl sporesc cu 25 la sută. Prin aceasta se va realiza cu 11.000.000 kilovați anual mai multă energie electrică.

Apele își schimbă drumul

Pe crestele munților la 1400 metri altitudine, muncitorii trustului 5 construcții și colectivul care deservește hidrocentralul Sadu au sărbătorit o nouă victorie: darea în exploatare cu 7 zile înainte de termen a noiiul baraj pentru captarea râului Sădurel. Prințul alfluat al Sadului și-a schimbat drumul totdeauna și-a schimbat drumul. Apele lui vin acum să completeze debitul hidrocentralului Sadu V pe care îl sporesc cu 25 la sută. Prin aceasta se va realiza cu 11.000.000 kilovați anual mai multă energie electrică.

Expoziția de artă plastică a artiștilor plastici amatori bucureșteni

Marți la amiază s-a deschis la Casa creației populare a Capitalei expoziția de artă plastică a artiștilor amatori bucureșteni, organizată în cinstea celei de-a 10-a aniversări a proclamării R. P. Romine. Expoziția cuprinde aproape 100 de lucrări de pictură și grafică, aparținînd a 36 de artiști amatori.

Ședință festivă la Institutul de matematică al Academiei R. P. R.

Cu prilejul aniversării proclamării Republicii Populare Romine Institutul de matematică al Academiei R. P. Romine a organizat marți după amiază o ședință festivă. Au fost de față academicieni, profesori, oameni de știință. Ședința a fost prezidată de acad. S. Stoilov, directorul Institutului de matematică, care a arătat, în cuvintul introductiv, progresul științelor matematice în țara noastră în anii Republicii. El a subliniat importantul ajutor dat de partid și guvern dezvoltării științei în țara noastră. În subliniat vorbitorul — este o creație a regimului de democrație populară.

Prima fabrică an țară de brichetaț rumeșș din lemn

La U.L.L. Falcău, din cadrul trustului de industrializare a lemnului Fălcienei, a intrat în rodaj prima fabrică din țară de brichetaț rumeșș din lemn. Stația este înzestrată cu mașini de înaltă tehnicitate care brichetează rumeșș prin presare și țărăni un liant sintetic. Brichetele de rumeșș din lemn au puterea calorică a cărbunelui, sint igienice și ușor de transportat. Stația de brichetaț a rumeșșului are o capacitate zilnică de peste 10 tone putînd să înlocuiască anual consumul a peste 15.000 m.c. lemn raișineșș din care pot fi confecționate 20.000 gariiuri de mobilă de bucătărie sau se pot construi 600 case individuale de locuit.

In satul acesta

am fost acum trei ani. Era primăvara, o zi cu soare blînd și patriarhal. Se arau păminturile, copiii mergeau la școală, la colective și potecovau caii gata pentru ieșit la cîmp, la magazinul universitar veniseră răcitoare, iar la stația de radioficare o fată cu glasul răgușit de răceală citea o poezie mobilizatoare întru semnarea mai cu grabă a notului. Seara, la cîmînul cultural, o colectivităș de 18 ani cînta la pian ceva din Schubert și oamenii se uitau uimiți la degetele ei, nițel cam bătuțorite de muncă, șurubînd peste ele ca într-o joacă. O fanfară formată din flăcăi solizi, unul și unul, fotbalști cu renume în comună, cînta asurzitor la Indemnul unui unchiș care făcea mișcări uniforme, în sus și în jos, cu un baston tot, de o colectivitate turnase temelia casei și am băut, stînd pe cimentul rece, oțte-o gură de țuică, tare de cincizeci de grade. Vasile Barbu era obosit și îngînduram.

— Pînă nu mi-oi vedea casa ridicată, nu mai am somn — mi-a spus el oftînd. La toamnă musai mă voi mut în ea.

La casa de naștere o femeie năstă cel de al unsprezecelea copil.

— Asta e-al doilea pe care l-am născut la casa de naștere. Pe-ălălti am făcut acasă, moșii de babe. Trei dintre ei mi-au murit. Asta-i sinătoș și frumos ca un inger.

Acuma, venînd în sat, m-am întîlșit de vechile cunoștințe, am cîlșat cu vechile urne. La colecțivă e un alt paznic de zi, mai vigilent decît celăltal: un bătrîn slăbuț și foarte calm care n-a venit să-mi murtărească nimic pînă să-mi venit precedentele, cu toate că i-am băgat, de-așupra lingurii cu care mesteca într-un sulferșș, o delegație și două legitimații. Tinerii nu mai sint cei de atunci. Unii au plecat în armată. Au crescut alții, care erau pe atunci niște băietănduri. Fata care cînta la pian a plecat din sat, s-a măritat cu un funcționar într-un oraș din Muntenia și se zice că nu mai cîntă la pian. Păcat. La stația de radioficare, șefa comitetului de redacție, îndrăgneață și bătuțoasă mai înainte, nu mai critică pe nimeni pentru că nu vrea să aibă neplăceri, de cînd directorul S.M.T.-ului s-a uitat chiar la ea. Vasile Barbu are o casă extraordinară, în fața căreia am rămas înmărmurit. Trei camere cu mobilă nouă, de oraș, magazie, grajd, lumină electrică, difuzor, o curte curată ca luna, cu fîntînă în mijloc. Anul ăsta are vreo 450 de zile muncă și a luat 3600 kg. porumb, vreo 2200 kg. grîu, bani și alte bucate. În bucătărie o fostă baionetă ostășească așteaptă să se-nfișe în bereșeta a doi porci care abia se mai țin de picioare de grași. Tot belșugul din casă așteaptă petrecerea sărbătorilor care se apropie. Aci, în casa asta, totul te predispoze spre o exaltare idilică și schematică.

— Cîți ani ai stat în cocioaba cea veche, acoperită cu paie? Îl întreb pe gazdă.

— Lasă, nu mi-adeuce aminte de ea. Ia și gustă din otrava asta.

— Otrava o tare de-ți înțelegăză fălciș.

— Atuzi, era să nu te mai cunosc. Ce faci pe-aci, cu ce ocăzi?

— Îi explic totul.

— Uite, aș vrea să scriu un material mare, în care să fac comparație cu ce-a fost înainte în comună, cum au dus-o oamenii și ce e acum.

— Pămintul proprietarului meu, 40 de hectare.

— Adică pămintul chiaburului, al lui Lakamer. Și restul oamenilor ce se muncuș?

— Cu vitele.

— Asta-l vezi? Vasăzică un știrgur om din sat arca cu tractorul. Ceiaști cu boii, strămoșești. Dar știți oțte oameni din satul nostru își muncesc astăzi pămintul cu tractorule și mașinele? Nu știți. Am să-ți spun eu. Pește trei sute. Adică, dacă ar fi să facem comparație, au crescut cu mai mult de trei sute la sută. La S.M.T.-ul din comună avem 53 de tractoare nou-țute de ultim tip: K.D., K.D.P. și U.T.O.s care lucrează pe an cam la 14.000 de hectare. Poți să te pui mata în fața cifrei ăștea cu tei zeu la coadă, marți cît niște roți de curățș? Și n-am mai pus la socoteală tractoarele și mașinile de la G.A.S.

— Vrei neapărat să mă zăpășești cu cifre de tot felul pentru că știți că nu le pricep prea bine. Pe vremea mea se ducea omul și-și lua cu cîteva feldere de grîu un plug și n-avea nevoie de tractor.

— Văd că nu stai bine cu ținererea de minte. Înainte un plug costa 20-25 de feldere de grîu, pe cînt acum, dă-mi voie să-ți spun, costă numai zece. 25 de feldere era atunci producția unui pognon de pămint. Și cum în satul nostru 25 la sută dintre oameni aveau doar un pognon de pămint, țți dai seama matală ce ușor le era să-și cumpere un plug. Acuma mai mult de jumătate din pămintul satului se lucrează cu tractoarele. Și pe urmă, nu se compară producția de atunci, cu cea de acum. E o creștere, dacă o luăm una peste alta, de vreo 8-700 kg. la hectar.

— Asta am făcut-o, pot spune fără să mă laud, noi. Asta e o revoluție

Aha. E lămurit. Faceam amîndoi un plan. După părerea lui trebuia să mă duș la S.M.T., școală, ștful popular, spitulul comunal, stația de radioficare, la niște bătrîni ai satului, la grădinița de copii, la cîmînul cultural și, bineînțeles, la colectivă. Discuțăm și ideile și planul e făcut. Pe drum îmi dau seama cu mirare cît de firesc e să pîrșit colectivitulul Barbu, om cu patru clase primare, să-și ajute pe un ziarist, care se pretinde ca a-tare, să-și facă planul unui reportaj.

— Aha. E lămurit. Faceam amîndoi un plan. După părerea lui trebuia să mă duș la S.M.T., școală, ștful popular, spitulul comunal, stația de radioficare, la niște bătrîni ai satului, la grădinița de copii, la cîmînul cultural și, bineînțeles, la colectivă. Discuțăm și ideile și planul e făcut. Pe drum îmi dau seama cu mirare cît de firesc e să pîrșit colectivitulul Barbu, om cu patru clase primare, să-și ajute pe un ziarist, care se pretinde ca a-tare, să-și facă planul unui reportaj.

Lanz-ul și K.D.-ul — fabulă —

Cică într-o seară s-au întîlnit într-o cîmă, în vorbă, un Lanz și un K.D. Lanz-ul era un tractor bătrîn și bolnav de reumatism, tușea puternic, cu ocuri prelungi în cavitatea pămintului și scoțea pe nări, dintr-o pipă veche, un fum care miroșea neplăcut. Se rememora pe niște butuci de lemn și vorbea rar, bătrînește. Alături de el, K.D.-ul, frumos și dăchisit ca un flăcău gata să plece la horă, roșu la față de sănătate și bună dispoziție, îi răspundea cu pricepere și deșteptăcime, păstrînd însă cuvînta care i se cerea vîrsite.

Fără să-și dea seama, dintr-o vorbă-n alta, cele două obiecte — înafulește conform cu cerințele genului — au ajuns la o discuție cu caracter economico-politic.

— Apoi dumneața, moșule, ai început tîntul — au zis, ai fost ce-ai fost odată, dar acuma țți-ai trăit traiul și țți-ai mîncat țți-ai mîncat țti-ai mîncat acuma am întors pămintul pe dos, la propriu și la figurat. Nu știți dacă țtelegi ce vreau să zic?

— Nu mă crede chiar atît de nepriceput la întorsămintul vorbelor. Ală mă băturile pămintului că pe vremea cînd tu zăceai în fundul pămintului amestecat cu piatră eu am intrat în ogorul acestui sat cu toate plugurile deodată de-a troznit pîrul ca o maseă trasă de celește denituluș. Cînd m-au văzut boii au sfîrșit de parcă dădușere lupii și oțte rupt-o la fugă cu coada pe spinare. Ce știți tu?

— Mă rog, faptul o-ai speriat dobitoacele țți face cînște și oamenii te vor ține minte. Dar cît pămint lucră dumneața într-un an?

— Pămintul proprietarului meu, 40 de hectare.

— Adică pămintul chiaburului, al lui Lakamer. Și restul oamenilor ce se muncuș?

— Cu vitele.

— Asta-l vezi? Vasăzică un știrgur om din sat arca cu tractorul. Ceiaști cu boii, strămoșești. Dar știți oțte oameni din satul nostru își muncesc astăzi pămintul cu tractorule și mașinele? Nu știți. Am să-ți spun eu. Pește trei sute. Adică, dacă ar fi să facem comparație, au crescut cu mai mult de trei sute la sută. La S.M.T.-ul din comună avem 53 de tractoare nou-țute de ultim tip: K.D., K.D.P. și U.T.O.s care lucrează pe an cam la 14.000 de hectare. Poți să te pui mata în fața cifrei ăștea cu tei zeu la coadă, marți cît niște roți de curățș? Și n-am mai pus la socoteală tractoarele și mașinile de la G.A.S.

— Vrei neapărat să mă zăpășești cu cifre de tot felul pentru că știți că nu le pricep prea bine. Pe vremea mea se ducea omul și-și lua cu cîteva feldere de grîu un plug și n-avea nevoie de tractor.

— Văd că nu stai bine cu ținererea de minte. Înainte un plug costa 20-25 de feldere de grîu, pe cînt acum, dă-mi voie să-ți spun, costă numai zece. 25 de feldere era atunci producția unui pognon de pămint. Și cum în satul nostru 25 la sută dintre oameni aveau doar un pognon de pămint, țți dai seama matală ce ușor le era să-și cumpere un plug. Acuma mai mult de jumătate din pămintul satului se lucrează cu tractoarele. Și pe urmă, nu se compară producția de atunci, cu cea de acum. E o creștere, dacă o luăm una peste alta, de vreo 8-700 kg. la hectar.

— Asta am făcut-o, pot spune fără să mă laud, noi. Asta e o revoluție

REVELAȚIA

contrastelor

curăț în agricultură pe care nu puteau s-o facă sârmele vite pe care dumneața le-ai speriat la soșirea în sat încit a trebuit să li se se descînte de deochi. Acum vitele nu se mai sperie de noi, s-au obișnuit și ele cu tractoarele — încheio flăcuț rîzînd smecherește. Moșul surăș și el cu blîndețe. Părea resmănat.

— Iacă, am să zic ca tine. Voi șințeti astăzi totul, iar pe mine o să mă luăț într-o zi bucătă cu bucătă, o să mă topiți și-o să mă prefăciți într-unul țnar ca voi.

— Asta dovedește din partea dumitale că înțelegi cum se cuvîne prefăcerea din natură. Dumneața ești o figură istorică și bănuiesc că vei fi păstrat ca piesă documentară. Oricum, ești primul tractor din satul nostru.

Morala: Autorul n-a vrut să spună altceva decît cele ce s-au înțeles.

Istorie — început de la romani

Conform planului inițial (scuțați poezia începutului!) imediat după vizita S.M.T., unde tractoristul Olteanu Nicolae, (a căru fotografie s-a îngălbentit de cînd tot stă la panoul de onoare de cîțva ani în șir) mi-a servit datele necesare fabulei de mai sus, am mers să mă documentez despre istoria satului. Moș Ilie Bunea, învățtor pensionar, mi-a povestit pe scurt moștră grafiă pe care vrea s-o scrie la cei 65 de ani ai săi dacă-l va mai ajuta săntate.

Bătrînul își începu povestea din timpul romanilor. În secolul II, a fost aici, unde e Miercurea de acum, comuna Sacidova, adică Tirgul sacilor. La 271, cînd s-a rețurs Aurelian, populația legată de gheo a rămas pe loc. Pe aici s-a înțina voevodatul lui Gelu, voevodul despre care se spune în legenda că, rînt gray liind, a fost priveghiat pînă la moarte și îngropat de călăuș. La 1872 s-a sfîrșit biserică romnească. Construirea ei a costat 28.000 de zlotși și la 30 de oameni li s-au vîndut curăț și păminturile pentru că n-au avut cu ce-și plăti partea de contribuție.

La 1848 țărani din satul vecin, Cărpînș, au venit cu coase și topoare pînă deșupra satului, dar inficoșai de tribunal lui Măce-laru, care le-a spus că vor veni oștile împărațului cu arme mai bune ca ale lor, s-au întors înapoi la casele lor. După primul război mondial au fost împroprietărită — vorba vine — 238 de familii. Oamenii au primit cîte 10-14 ani de pămint. Peste cîteva ani însă, din cauza sărăciei, împroprietăriții și-au vîndut păminturile unor chibăbur din sat, Lakamer și Lev Iulius, ale căror slugi erau. În 1945, la reforma agrară oamenii s'araci au primit fiecare de la 3 hectare în sus. Plugul lui Mitrea Cocor a tras și aici brazdă pe moșia boierului.

Facem apoi împreună o statistică în ceea ce privește învățămîntul de stat. În 1938 existau în sat doi învățători și 108 elevi, de la clasa I la clasa VII. La liceu un mare 7-8 tineri, iar în facultăți cîte 1-2 pe an.

Acum 31 învățători, 320 elevi la școala romăni și germană. La școlile medii și profesionale sint 25 de elevi. Anul acesta au terminat politehnica, ieșind ingineri, 8 tineri din sat, iar 4 vor ieși în curînd doctori.

Bătrînul Ilie Bunea vrea să rezerve în monografia sa cîteva capitole consistente istoriei contemporane a satului. Citeș cîteva din datele lui: în timp ce în anul 1938 nu s-au făcut în sat decît 3 case noi, acum în ultimii 2 ani s-au construit: 37 case de către colectivități, 12 de către salariații prin împrumut de la stat și 12 de către țărani muncitori individuali.

Capitolele vor fi făcute numai pe bază de comparație, unul dintre ele avînd țitul „Contraste”. Interesant, bătrînul vrea să compare pînă și folclorul. Mi se pare puțin cam ciudată și exagerată pasiunea lui de a compara totul.

— De ce te miri? Mă întrebă. Dacă vrei să știi, ce-ți spuneam mai înainte prin cifre se reflectă și în cîntec, în folclor. De pildă, după primul război mondial, cînd sărăcia și jaloșia întunecau sufletul oamenilor, a ieșit cîntecul acesta de jaloș:

Sub fereastră casei mele
Cîntă două turturele.
Una-mi cîntă de noroc
Că eu m-am văzut deloc,
Și-alta-mi cîntă de năcaș
Că de mie copș l-am tras.
Mare, apă curgătoare,
Face-te-ai voroitoare
Să te-nrăb Mureș pe ține
De mai am pe lume bine.
De-oi avea Mureș tău rău
Să m-arunc în valul tău
De rugina pietrolor.
De mîncare peștilor.
Mult mă mir de unii-n lume
Ce mai fac cu-ăta bine,
Mult mă mir și de-al meu bine
Cîne-l ține de nu vine.
Și-așa-mi vine cîte-odată
Să dau cu cuțitu-n piatră,
Să lasă din piatră foc
Să-l fac la inimă loc.

Acum, la cîmîn, să-l auzi pe flăcău cîntînd pe o melodie de horă plină de foc:

Florice de-a albaştră
Mîndră-i republica noastră
Cum a floarea soarelui,
Ca seninul-naltului,
Foale verde vîrămeșș
Mi-a intrat belșug-n casă.

nu facem comparație și cu folclorul?
Bună idee!

Evenimentele satului

mă ispitesc, care mai de care. La grădiniță e liniște. Copiii dorm. Găina din curtea vecină care cotecodează laudîndu-și oul din curbar e fost alungată.

— Hus! Tu nu știi că acuma dorm copiii?

— Directoarea, o femeie mărunțică și slăbuț, e emoționată de vizita unui ziarist. Pasă-mi-te, despre realizările lor nu s-a scris nimic pînă acum, niciodată.

— Într-adevăr, e inadmisibil — mă revoltă și eu. Spune-mi-le și mie.

Mi-a vorbit despre realizările lor o oră și jumătate. În primul rînd eu nu-mi pot imagina formidabilă luptă care s-a dus pînă în hrana caldă a copiilor. Pînă acum un copil și aduceau mîncare rece de-acasă. Dar cum să mîncine mîncare rece copiii de 3-4-5 ani? Și atunci a început lupta. N-aveau bușătească. Le gătea cea de la internat nu-mai un fel de mîncare: supă. Apoi au obținut „din buget” o bușătească proprie. Se făceau două feluri: supă și mîncare de cartofi cu carne etc. Dar nu aveau desert. Atunci copiii, prin muncă voluntară (sic!), au curățat de omizi cei doi peri din curte care au făcut apoi atîtea fructe că le-au ajuns multă vreme. În afară de asta s-au făcut economii lunare de cîrca 60 de lei. Înainte se strîgă și cîteva cuburi pe țte. Acum, datorită educației făcute, se strîc numai oțte o rășucă la două zile. Iată deci de unde a ieșit economia Copiilor sau nevoie (și-au înaintat în acest scop o petiție către raion — încă nerezovală) ca să primească ursuleți, căi și căzmaluțe. N-aș putea cumva eu să intervin în favoarea ursuleților? Și mai e ceva. Ei mai au în buget nechetiț pe anul acesta vreo 2.000 lei. Dar contabilul de la stat e cam chibăburș, la fete greuțăți. Cu banii ăștia trebuie să cumpere poște și o bală. De ce li trebuie bală, că doar fac acasă? A zis el, contabilul, „Ba le trebuie, că fomele vin obosite de la muncă și poate nu mai au vreme. Așa că mai bine să facă aici.” Am intervenit energic la sfat și li s-au dat fondurile. Apoi am vizitat expoziția de desene și lucru manual. Am admirat printre altele un desen în creion, lucrat cu dezin-voltură, în linii precise, de către Marcu Cornelia, o fetiță de 6 ani. Titlul: „O fetiță hrănînd niște pui”.

La stația de radioficare o emișionistă a stors într-o țte lacrimile păriiților din comună. Elevii din clasă V au aflat că colegul lor Vodă Ion nu mai e lașat de către părinți să vină la școală. Îți cîntă, să aibă grijă de vite, cînd-ai ajuns patru clase cîte a făcut. Copiili s-au adresat prin difuzore direct copiolului și părinților: „Țți aminteci, Vodă Ion, ce frumos învîntam și ne jucam împreună, cînd am mers în excursie?... Tovarăș Vodă Alexandru, de ce nu-l lași pe Ionel să vină la școală?” Peste cîteva zile Vodă Ion a venit la școală și copii li-au primit cu fiori.

La spital am găsit-o farăș pe femeia de acum trei ani. Carolina Căldăraru, colectivista, născuse cel-de-ai treizezecelea copil, o fetiță, că doar fac acasă! A zis el, contabilul, „Ba le trebuie, că fomele vin obosite de la muncă și poate nu mai au vreme. Așa că mai bine să facă aici.” Am intervenit energic la sfat și li s-au dat fondurile. Apoi am vizitat expoziția de desene și lucru manual. Am admirat printre altele un desen în creion, lucrat cu dezin-voltură, în linii precise, de către Marcu Cornelia, o fetiță de 6 ani. Titlul: „O fetiță hrănînd niște pui”.

La stația de radioficare o emișionistă a stors într-o țte lacrimile păriiților din comună. Elevii din clasă V au aflat că colegul lor Vodă Ion nu mai e lașat de către părinți să vină la școală. Îți cîntă, să aibă grijă de vite, cînd-ai ajuns patru clase cîte a făcut. Copiili s-au adresat prin difuzore direct copiolului și părinților: „Țți aminteci, Vodă Ion, ce frumos învîntam și ne jucam împreună, cînd am mers în excursie?... Tovarăș Vodă Alexandru, de ce nu-l lași pe Ionel să vină la școală?” Peste cîteva zile Vodă Ion a venit la școală și copii li-au primit cu fiori.

La spital am găsit-o farăș pe femeia de acum trei ani. Carolina Căldăraru, colectivista, născuse cel-de-ai treizezecelea copil, o fetiță, că doar fac acasă! A zis el, contabilul, „Ba le trebuie, că fomele vin obosite de la muncă și poate nu mai au vreme. Așa că mai bine să facă aici.” Am intervenit energic la sfat și li s-au dat fondurile. Apoi am vizitat expoziția de desene și lucru manual. Am admirat printre altele un desen în creion, lucrat cu dezin-voltură, în linii precise, de către Marcu Cornelia, o fetiță de 6 ani. Titlul: „O fetiță hrănînd niște pui”.

La stația de radioficare o emișionistă a stors într-o țte lacrimile păriiților din comună. Elevii din clasă V au aflat că colegul lor Vodă Ion nu mai e lașat de către părinți să vină la școală. Îți cîntă, să aibă grijă de vite, cînd-ai ajuns patru clase cîte a făcut. Copiili s-au adresat prin difuzore direct copiolului și părinților: „Țți aminteci, Vodă Ion, ce frumos învîntam și ne jucam împreună, cînd am mers în excursie?... Tovarăș Vodă Alexandru, de ce nu-l lași pe Ionel să vină la școală?” Peste cîteva zile Vodă Ion a venit la școală și copii li-au primit cu fiori.

La spital am găsit-o farăș pe femeia de acum trei ani. Carolina Căldăraru, colectivista, născuse cel-de-ai treizezecelea copil, o fetiță, că doar fac acasă! A zis el, contabilul, „Ba le trebuie, că fomele vin obosite de la muncă și poate nu mai au vreme. Așa că mai bine să facă aici.” Am intervenit energic la sfat și li s-au dat fondurile. Apoi am vizitat expoziția de desene și lucru manual. Am admirat printre altele un desen în creion, lucrat cu dezin-voltură, în linii precise, de către Marcu Cornelia, o fetiță de 6 ani. Titlul: „O fetiță hrănînd niște pui”.

DEPOSTE HOTARARII

R.S.S. Ucraineana a implinit 40 de ani

Sesiunea jubiliară

a Sovietului Suprem al Ucrainei

KIEV 24 (Agerpres). — TASS transmite: La 24 decembrie, la ora 10 dimineata (ora locala) s-a deschis in noul Palat al Culturii „Octombrie” din Kiev sesiunea jubiliară a Sovietului Suprem al Ucrainei consacrată celei de-a 40-a aniversări a Republicii Sovietice Socialiste Ucraineana. Din însoțirea C.C. al P.C.U.S., Președintele Sovietului Suprem și Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., la lucrările sesiunii ia parte Nikita Hrușciov, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S.

Raportul prezentat de A. Kiricenکو

In raportul său A. I. Kiricenکو, a spus printre altele: „Poporul ucrainean a fost primul după poporul rus care a pășit pe calea revoluției socialiste deschizând astfel o eră nouă în istoria statului său. Astăzi pe harta lumii R.S.S. Ucraineana arată cu totul altfel decât în primii ani ai existenței sale. Republica a ocupat locul ca și se cuvine pe arena internațională. Ea este una din țările fondatoare ale Organizației Națiunilor Unite. În prezent Ucraina este unul din statele industriale puternice din lume. Raportul a citat apoi o serie de date din care reies suc-

cese Ucrainei în dezvoltarea diferitelor ramuri industriale. În aplauzele deputaților și aspușilor A. I. Kiricenکو a declarat: „Poporul nostru este ferm convins că în anii următori Țara Sovietică, iar cu ea și Ucraina, vor atinge un nivel de trai inaceșabil față de cel al țării noastre în prezent.”

Cuvintarea lui N. S. Hrușciov

In cuvântarea sa N. S. Hrușciov a arătat că potrivit cursului prealabil al lucrărilor din organele de planificare, în următorii 15 ani Uniunea Sovietică poate nu numai să ajungă din urmă, ci și să depășească volumul actual al producției de produse industriale importante din S.U.A.

Comunicarea radio-televizată a lui Eisenhower și Dulles

WASHINGTON 24 (Agerpres). TASS transmite: În cadrul unei emisiuni radio-televizate din seara zilei de 23 decembrie, președintele S.U.A. Eisenhower și secretarul de stat Dulles au făcut o comunicare cu privire la rezultatele sesiunii de la Paris a Consiliului N.A.T.O.

Congresul național al Asociației Studenților Polonezi și a Incheiat lucrările

La 22 decembrie și-a încheiat lucrările Congresul național al Asociației Studenților Polonezi. Congresul a adoptat noul statut al Asociației, a ales pe noi membri ai organelor de conducere și a adoptat o serie de rezoluții.

Occidentalul să aibă forța necesară

Repetind vechile născociri ale propagandei americane despre prezența „primejdiei” din partea Uniunii Sovietice, Dulles a afirmat că în legătură cu aceasta „ar fi greșit să se accepte propunerile U.R.S.S.”.

U.T.C. din Israel cheamă tineretul israelian la luptă pentru pace

Și-a încheiat lucrările La Jaffa cel de-al VII-lea Congres al Uniunii Tineretului Comunist din Israel. Congresul a aprobat în unanimitate darea de seamă a C.C. și sarcinile de viitor ale U.T.C. din Israel tratate în această dare de seamă.

Protestul tinerilor greci

In întreaga Grecia continuă să aibă loc adunări populare de protest împotriva planurilor de stocare de arme atomice și de construire de baze pentru lansarea de rachete teleghidate.

In IFNI și alte posesiuni spaniole continuă luptele

LONDRA 24 (Agerpres). — Partizanii marocani din posesiunile spaniole IFNI și-au consolidat pozițiile. De 10 zile trupele spaniole n-au mai întreprins vreo operație împotriva partizanilor.

„Țelul nostru este LUPTA PENTRU PACE”

Miting de masă la Port Said Cuvântarea președintelui Nasser

CAIRO 24 (Agerpres). — TASS transmite: După cum s-a mai anunțat, la 23 decembrie s-a sărbătorit în Egipt Ziua Victoriei pentru a marca aniversarea înfringerii agresiunii imperiale și retragerii trupelor anglo-franceze din Port Said.

„Ceram domnia dreptății și dreptul popoarelor la autodeterminare. Cerem ca toate țările coloniale să obțină independența pentru ca popoarele să se poată conduce singure. Cerem lichidarea discriminării rasiale din Africa și egalitate în drepturi pentru africani. Ne adresăm lumii întregi și spunem că țelul nostru a fost și rămâne pacea. Considerăm ca o amenințare pentru noi încercările întreprinse în scopul de a înzestra cu arma atomică un mare număr de țări, precum și de a crea depozite de arme atomice în Europa și în Turcia — țară vecină cu noi în Orientul Mijlociu. Egiptul este ferm hotărât să promoveze politica de neparticipare la blocuri, politica de neutralitate pozitivă în scopul largirii lagărului păcii”.

Critici aspre la adresa conducerilor conducătoare din S.U.A.

NEW YORK 24 (Agerpres). — Ziarele americane comentind sesiunea de la Paris a N.A.T.O. continuă să se plângă de neîncrederea față de politica S. U. A. răspândită în Europa occidentală.

Duhuri necurate

(Urmare din pag. 1-a)
hitlerist au reușit să treacă oceanul salvator și să se culbrecă prin țările Americii Latine. Așa că nu e de mirare că se întimplă câte unii dictatori pasageri să fie zgâlțîiți de duhurile fasciste și ca în loc de pomana de moși pentru odihna sufletului răposatului să-l tragă elte o emisiune monetară cu elogia de tragică amintire a dictatorilor fasciști.

Tinutul care-l vedeți în fotografie este un tinăr francez care a refuzat să lupte împotriva poporului algerian. Pentru aceasta el a fost condamnat la ani grei de temniță. Iată-l în fotografia de mai sus luându-și rămas bun de la mama sa.

Rezultatele definitive ale alegerilor din Bulgaria

SOFIA 24. Trimisul special Agerpres transmite: Marți seara a fost dat publicității la Sofia Comunicatul comisiei electorale centrale cu privire la rezultatele definitive ale alegerilor deputaților în cea de-a treia legislatură a Adunării Populare a R. P. Bulgaria, care a avut loc la 22 decembrie 1957.

Alegerile au avut loc în întreaga Bulgaria, cu excepția unei circumscripții electorale a cărei candidat a încetat din viață înainte de 22 decembrie. Aici alege-

OTTAWA. — Primul ministru Diefenbaker a făcut în Camera Comunelor o declarație în legătură cu sesiunea Consiliului N.A.T.O. care a avut loc la Paris. El a aprobat hotărârile adoptate la această sesiune și s-a pronunțat pentru continuarea cursei înarmărilor.

DIJAKARTA. — După cum anunță agenția Antara, un purtător de cuvânt al Ministerului Afacerilor Externe al Indoneziei a declarat că guvernul indonezian a înțeles guvernului R. Cehoslovace, să viziteze Indonezia la sfârșitul lunii ianuarie 1958.

NEW YORK. — Cuvântul rus „sputnik” a intrat teame în limbajul americanilor. El este folosit fără explicații sau traduceri de presa, radioul și televiziunea americană, în convorbirile obișnuite. El este folosit chiar de copii în jocurile lor. În prezent acest cuvânt a fost introdus în dicționarul enciclopedic.

NEW YORK 24 (Agerpres). — După cum anunță agenția United Press, Saxromidjojo, într-o recentă declarație, a avut o atitudine destul de rece față de propunerea ca Statele Unite să încerce să apară în calitate de mediator” în problema Iranului de vest. El a respins de asemenea propunerea de a se hotărî soarta Iranului de vest prin plebiscit.

Saxromidjojo a declarat că conștientul președintelui Sukarno este în legătură cu starea sănătății lui și „nu este provocat de nici un fel de cauze politice”.

LONDRA. — După cum anunță agenția Reuter, un avion quadrimotor de transport, aparținând societății scoțiene pentru transporturi aeriene, s-a prăbușit în apropiere de Londra. Cel 4 membri ai echipei lui au pierit.

„Combinatul de învățământ „8 Mai”. O clasă efectuând o probă necesară la controlul materialelor.

În fiecare dimineață sute de băieți și fete din Karl-Marx-Stadt (R. D. Germană), toți tineri hotărâți să devină constructori de mașini-unelte, pornesc pe biciclete, cu tramvaiul sau cu autobuzul spre o suburbie a orașului situată într-un peisaj minunat. Aici se află școala lor — școala profesională a întreprinderii. Cino are prilejul să meargă în aceeași direcție cu ei și vede pentru prima oară școala profesională a Fabricii de strunguri Mari „8 Mai”, din Karl-Marx-Stadt, va fi desigur nevoi să-și revizuiască imaginea pe care și-a făcut-o, poate, despre o asemenea școală.

UN ADEVĂRAT COMBINAT DE ÎNVĂȚĂMÎNT

Sub denumirea obișnuită de școală profesională se ascunde de fapt un întreg combinat de învățământ de mari proporții. Cursurile teoretice se predau într-o clădire nouă, luminată, cu un etaj, iar atelierelor — într-o clădire cu două etaje. Administrația, terenul sportiv, sala de cultură și in-

O vizită la ucenicii din Karl-Marx-Stadt

feroare color folosite în laboratoarele unor școli superioare.

ATELIERUL ȘCOALA ÎN INIMA ACTIVITĂȚII

Înima acestui așezământ de învățământ se află însă peste drum de școală. Este atelierul școlii. La etajele acestei clădiri se află secțiile de frezaj etc. Și aici există secții auxiliare întocmai ca în orice întreprindere, deoarece la drept vorbind școala profesională este o întreprindere cu producția proprie și cu plan propriu.

La mașini lucrează numai ucenicii, băieți sau fete. Numai în puține secții ca, de pildă, controlul de calitate, lucrează în exclusivitate adulții. Zece ucenici formează o grupă de învățatură, care se află sub supravegherea unui maistru. Toți cei 45 de maștrii ai școlii profesionale sînt nu numai excelenți muncitori specializați, ci și în același timp și cadre pedagogice bine pregătite.

Sistemul nostru de învățământ pentru ucenici se întindează pe principii: fiecare piesă de școală să reprezinte producția de serie. Aici sînt hotărîte nu numai punctele de vedere economice, ci și pedagogice; o astfel de educație stimulează dragostea de muncă și trezește în ucenic un sentiment de mândrie pentru ce realizează, lucru care se va oglindi și mai tîrziu cînd va lucra în întreprindere.

Citeodată pe mesele maistrilor se pot vedea și piese confecționate de ucenici, vopsite cu roșu. Acestea reprezintă rebururi. Fiecare rebur se înregistrează ca punct în minus pentru ucenicul respectiv sau grupa de învățatură. Deoarece mai tîrziu, cînd va lucra în producție, de cele mai multe ori ucenicul va avea de-a face cu fabricația în serie mare, în școala profesională se face și o pregătire în acest sens. Se pune mare preț pe faptul ca ucenicul să fie în același fel format încă și la sută piesă să fie luată cu aceeași precizie ca și prima.

În orele de lucru în atelierul școlii, pentru fiecare operație este prevăzută o anumită normă de timp. Așa se face că, tratat, în decursul lucrării trei ani de școală, ucenicul ajunge să lucreze după normele lucrătorilor cu multă experiență. Iată deci că începînd chiar din perioada de pregătire se urmărește ca viitorul muncitor de specialitate să poată face față cerințelor producției.

UN TABLOU OBIȘNUIȚ

Tabloul pe care îl vedea mai jos a devenit obișnuit. În secția de strungărie a atelierului un grup de băieți și fete, strînși în jurul unui strung. În mijlocul ucenicilor, dornici de învățatură, lucrează la un strung un muncitor

DESTINDERE ȘI VESELIE

Cînd în pauza de după prînz, sau de după terminarea lucrului, pe terenul din fața școlii, mingile de volei își iau zborul peste plase, vizitatorul își poate da seama de viața din școala profesională a întreprinderii oșei și prilejuri de destindere și veselie. Pădurea precum și paștile întinse ce înconjoară școala profesională reprezintă un loc ideal pentru sport și jocuri. Fetele și băieții și-au construit un teren de volei și vreme nefavorabilă, ucenicii își petrec timpul liber la club, unde dilapurile pline cu cărți și jocuri distractive nu lasă de fapt timp nimeni să se plictisească.

De două ori pe săptămînă fiecare ucenic are posibilitatea să-l consulte pe medicul întreprinderii într-un cabinet medical amenajat special în acest scop.

În timpul vacanțelor de vară nici un ucenic nu rămîne în Karl-Marx-Stadt. Ei își iau în conturile lor spre practică și metode noi și acordă conducerii școlii Uniunea Sindicatelor Libere Germane. Sindicatul și cei mai buni muncitori de specialitate din întreprindere sînt interesați desigur ca școala profesională să promoveze oameni care să-și sprijine în luptă lor pentru aplicarea de noi metode de muncă, pentru ridicarea rentabilității și pentru a muncă

de calitate. O altă metodă bună în orientarea învățămîntului spre practică o constituie excursiile ucenicilor în întreprinderi care nu fac direct parte din industria constructoare de mașini-unelte, dar sînt intraduse cu aceasta.

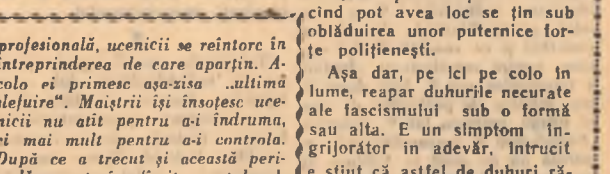
profesională, ucenicii se reintorc în întreprinderea de care aparțin. Acolo ei primesc oasiza „ultima șlefuire”. Maștrii își însoțesc ucenicii nu altă pentru ai îndruma, ci mai mult pentru ai controla, ca să se treacă și această perioadă, asocete în spiritul punerii culminant din viața fiecărui ucenic: examenul de calificare profesională. După trecerea acestui examen, tinerii muncitori de specialitate încep să lucreze în întreprinderile constructoare de mașini-unelte din Karl-Marx-Stadt. De pînă de ei și de ajutorul pe care-l vor primi de la tovarășii lor cu mai multă experiență ca bunul renume de care se bucură muncitorii specialiști germani să fie păstrat și întărit.

În anul viitor se va crea o mare înlesnire pentru ucenicii din localități mai îndepărtate: terminarea construcției internatului îi va scuti de drumul lung pe care trebuie să-l străbăte până la școală.

După ce au fost pregătiți timp de 2 ani și jumătate la școala

Revenind la elucubrăția puiului de cagular, e de reamărat faptul că această manifestare nu e din păcate singură. Acum citeva luni, „France — Observateur” — publica o convorbire cu trei tineri parașutiști, despre a caror orăși înfăptuite sub comanda lui Massou s-a vorbit ceva mai tîrziu — fasciști din unghii pînă în creștet. Și el erau însetați de ucidere, vedeau salvarea Franței în fascism, și că considerau armata, legiunea străină, rasismul și războiul drept leacuri. Prin urmare, duhurile fascismului operează din pînă pe meleagurile unde muncitorii au strălucit cîndva hitlerismul în persoană. Aici nu mai e vorba de o prezență spectaculară și difuză a duhurilor ca la masa de spiritism, ci de o reinveriere periculoasă, o încercare de a pune pe picioare, în diferite părți ale lumii zdrobită și urtul fascism. E vorba de o sondare a opiniei publice, a combativității ei, o tentativă de a strecura prin contrabandă și cu ajutorul Calului Troian al faliei democrației burgheze, ediția a II-a a fascismului. De altfel încercările de sondare a opiniei publice franceze în ce privește reacția față de duhurile fasciste s-au cam înmulțit în ultima vreme. E cunoscută tentativa de a strecura pe scenele Parisului piesa „Regina Cezaresă” o piesă a frăților Cezarești executată de R. Braillich, piesă rasistă, fascistă, provocatoare. Din fericele reacții a fost atât de violentă, încît reprezentările atunci cînd pot avea loc se sînt subordonate unor puternice forțe polițienești.

Așa dar, pe ici pe colo în lume, reapar duhurile necurate ale fascismului sau o formă sau alta. E un simptom îngrijorător în adevăr. Intrucît e știut că astfel de duhuri răsăr din medii fetide ale politiciii capitaliste. Și că aceste medii obscure și murdare pot crea mult necazuri omeniilor, așa cum s-a mai întimplat odată și nu de mult. Experiența însă e un bun zăgăz împotriva greșelii. Par popoarele nu uită experiențele istorice pe care le opun oricărui încercări de răbufnire a duhurilor.

Un maistru controlează munca ucenicilor la mașina de șlefuit rotund — la combinatul de învățământ „8 Mai”.